

GOL

Sayı 6

Haziran 2018

Bir Mehmet Davut Özdal yapımı

YEŞİLÇAM ŞİİRLERİ

Sorular:

- 1) Sonunda çıkıyon ha?
-zamanı geldi.

6. sayı da gelmiş oldu. Zaten gelecekti.

Yine duramadım. Baktım. Memocum dedim daha iyisini hak edenler de var bu memlekette sayıları nispeten az da olsa. Onları düşün. Tamam ortağınla birlikte asso gibi bir şaheser çıkarıyorsunuz eyvallah ama sen yine de bir iyilik daha yap golü de çıkar ülkemizde güzel şeylerin de olabileceğine inancı artsın milletin.

Bana çömez demiş. Daha evvel de 160'ın az sayıdaki iyi şairleri arasında sayıyordu beni. İşlerine nasıl geliyorsa öyle. Kelcim. Seni bitiririm. Akıllı ol geri bas. Kavgaya çağırdığın, senin o salak twitlerini okumuyor bile. Ama ben okuyorum. Gözüm üstünde. İşine bak. Sana bir soru sordum. anlatmamı istemezsin diye düşünüyorum onu, bana göre hava hoş. Bunlarla uğraşacağına “benim etrafımda niçin şiir tarihinin en düşük zekaları dışında kimse yok” bunu sor kendine. Sahi sizin mihrap mı minber mi ne vardı bir de ne oldu o. Sayenizde sevgili kontenjanından şair olmayı da gördük. Bir de bana olan hıncını bu kelin twitini favlayarak alan ezikler var. Onlara gelmicem. Gerek yok. Zaten ezip geçtim hepsini.

Natama görünümlü şahine geleyim. Ben natama görünümlü şahin değilim sana da rest çekmedim demiş. O zaman bir daha cin olmadan adam çarpmaya kalkmayacaksın yeğenim. Ben diyor eskiden yazmıyordum yeni başladım ben de onu diyorum zaten eski kitaplarımla ilgili olumlu düşünceleri varken yazmıyordu, ne zamanki kendince bir açığı gördü beyimizin kalemine can geldi. Öyle sayfalarca yazı yazdığı dergiyi çıkaran kişilerden biriyim önce bir takdir etmeyi öğren. Sen demiş benim şu kadar eleştiriye ne kadar sinirlenmişsin. Ha şunu bileydin ciğerim kendim ve etrafımdakilerle alakalı haksız eleştiri yapan benden tokatı yer asla sineye çekmem. Neyin ironi neyin ciddi olduğunun ayırdına varamıyorsan yazı yazmayacaksın. Yazının geri kalanında benden aldığı bana satmış. Hahalarımıza karşılık random atmış yerçekimli kekoya keko sensinle karşılık vermiş vs çocuk çocuk işler. Ama güzellik yarışması esprisini beğendim. Aferin.

ŞİİRLER

MEHMET DAVUT ÖZDAL

İBRET

Gördüm tavandaki karartıyı kalkan boyaları
Gördüm diş etlerinde piercing olan garson kızı
Gördüm boynunda asi yazan otobüs muavinini
Gördüm çöp tenekesini dur levhasını
Türkan şorayın estetikli burnunu Ve ağzını
gördüm Cüneyt arkının yediği kurşunu bıçakla çıkardığını
Duydum nuri alçonun mevlanayı oynayacağını
Gördüm hazreti rabianın boyalı suratını
Başı açık namaz kılan kadını takma sakallı imamı
eline kızgın yağ dökülen kılıçarşanın aslan pençesi taktırdığını
gördüm ve duydum gözüne mil çekilen Orhan gencebayın birkaç güne
kalmadan gözlerinin açılacağını ve eskisinden daha iyi göreceğini
(gözünün açılmasını anladık da eskisinden de iyi görmesinin nedeni ne
ola ki)
Gördüm emrahın anasını gördüm kabre sığmazı ite binmezi
Eşkiyaları mert sanırdım tanımazdan önce cidalı kenanı
Gördüm arabanın aynasına torpil yapıştırıp patlatarak deney yapan
çifti
Gördüm hidrolik pres altında patlayan topu
Hülya avşarı zayıf ve genç gösteren şopu
Gördüm otomobil fiyatına satılan güvercinleri
Ortadan ayrılmıştı saçları. Siyah deri eldiveni vardı. Ayakkabısının
arkasına basardı.
Gördüm Cüneyt arkının şeffaf naylon çorabını. Usturayı hamamda
adamın karnına sapladı
Gördüm İspanyol paça pantolonları gönülden yaralıları
the night visitorsı 50 defa üst üste dinledim

gördüm birsürü duygusal romantik komik
Gülşen bubikoğlu, Tarık akan sonradan solcu filmlerde oynadı
Ah nerede vah nerede sev kardeşim nedense çok mutlu aşçılar uşaklar
bahçıvanlar
Sezerciği yuvaya verdiler ediz hun dilencilik yaptı
Gördüm ameliyatla gözleri açılanları
Gördüm intikam için çok zengin olanları. Gazinoda assolist oldular
Mutlu sonla bitti. oğlan lösemiye yendi. Alkoliktiler.
Uyutup ırza geçtiler. Cüneyt suçsuz yere 18 sene yattı.
Fatma girik'in bir gecede bembeyaz oldu saçları
Duydum yere düşen yaprağın üstüne basınca çıkan çıtırtıyı
Gördüm anahtarla kulağını karıştıranları
Battal gazinin intikamı önemli olan aynı anda 4 hedefi birden
vurabilmek
Kaburgamı çatlattım beş ay önce tarkanın kurdu ve giydiği mini etek
Çok mu zor acaba gerçekleri görmek
Cılız vücuduyla kahramanı oynayan kartal Tibet
Kadir inanır kaş çattı Ahu tuğbanın pis suratı
valiliği bırakıp ciğerciliğe başlayan behlül dana hazretlerinden alın
biraz ibret.

BURAK ACAR

Balatlı Arif

eh be arabacı çocuđu Arif
eh be haddini bilmez
Gülşen kızım neyine yetmedi eşek kafalı
sersem fukara nasıl da biliyosun kendini
dönüşüm yok dedin bütün haltları yedin
bi de doktor çıkıcan tüüüü
sana kim muayene olsun boyu devrilesice
insan düşürür mü kendini bu kadar karambole
dua et anneannem rahmetli seni görmüş olmasın
arkandan sövmüştür de sövmüştür böyle

yaman adamsın Balatlı
bacısı gelip de Çiğdem'in ailesini ikna ettim diyor ya
Gülşen'i kaptırmışsın Jilet'e çoktan
dört ay uzamış okul kafadan
soktukça sokmuşsun kendini
aşağılık duygular çukuruna
anneannem çınlatmıştır kulaklarını kesin
neyine güveniyorsun da tirat atıyorsun bacısına
bilmez ki protagonist olmak bunu gerektirir

yalan yok ama
ben bile bunca yılın Yeşilçamcısı
bir an sevindim orada tufaya gelip
pragmatistliğim mi tuttu sen mi
ortam hazırladın buna bilmem ki Arif
maço olduğun kadar küstahsın
bini bir para yalanlarının
ama temiz kalbine kefilim
az meziyet değil hem
farkında olmak eyvallahsız sersemliğinin

daha bedel ödeme feraha çık
rahata kavuş istedim
ne sen üzül ne anneannem üzölsün

affet bizi profesör bilemedik filmin sonunu
okuyamadık rüyana sakladığın cinayetleri
Ayşş Şşasa hanımefendinin de payı büyük lakin
ne zenginler şeytan ne fakirler melek
bataklıklar sinek avlıyor kimse düşmemiş kötü yola
sıkıp duruyor kahraman habire kendi ayağına
ne avamlar yüce ne burjuvalar aşağılık

eh be Balatlı
eh be tıbbiyenin gözü kara marifetli çocuğı
iki yüzük bir cepte gezilmez öğrendin
olmaz zamparalık züğürt
serserilik edip içersen
duman hâlin
Yeşilçam böyle belletir işte doğruları adama
hem kahraman olursun sonunda
hem gözüne girersin anneannemin

AHMET GÜNTAN

*Ben İzmirli Ahmet,
Dinleyin bir zahmet.*

Yeşilçam Mezarlığı.

Geçmişle kalmadı bir hasret bağım
Neyse neydi, aman, bana ne canım
“Nerede o yasemin kokulu İzmir” filân
Bitmiş gitmiş, gerisi duygu dolu bir yalan
Bahçeden saksıya taşındı koca hanımeli
Bugün ağlayanlar gömdü güzelim İzmir’i

Benim için memleket ilk aşkı hissedİştir
Anlatayım bakın ilk aşk nasıl pemiştir

Akşam oldu mu yazlık sinemaya giderdik
Sinemadan önce birlikte bisiklete binerdik
Ben arka seledede sırtına dayardım dudağımı
Üflerdim içine aşkımla nemlenen sıcağımı
Sonra ben sürerdim bisikleti, o geçerdi arkaya
Aşıklar dokunmak için çıkar gece dolaşmaya
Sımsıkı sarılırdım beline sarı ışıklı sokaklarda
Ellerim dolaşırdı ilk defa kullanılan uzuvlarda
Nasıl böyle masum oluyor 15 yaşın şehveti
Ara bul şimdi iki oğlanı yapıştıran kuvveti
Gelince sinema saati
Bırakırdık eve bisikleti
Otururduk sıra kenarında yan yana
Işıkları beklerdi dokunmak için bana
Ellerimiz buluşurdu kimse görmeden
Ne çok şey yaşıyorduk öyle bilmeden
Sabiha'nın evi Beyoğlu Hamalbaşı'nda
Halil de manavdı Kocamustafapaşa'da
Biz 2 tıfıl lise 1'in yaz tatilindeyiz
Boyumuzdan büyük filmin başrolündeyiz

Dünya silinmişti çenemi tuttuğunda koca eliyle
Uzun uzun bakmıştı gözlerime nasıl sevgiyle
Birden korkuyla kapatmıştım gözümü
Öperek çekip almıştı içimden özümü
İnsan aşkını ne güzel söylüyor sevdiğine
Şaşıırıyorsun ağzından çıkanın derinliğine
Hani Halil Sabiha'yı o ilk gördüğünde
Dünya durmuştu ya Vesikalı Yârim'de
Hani bir korku basmıştı o anda Halil'i
Uçup gitmişti ne varsa gerçeğe ilgili
Hâlâ hatırlıyorum korktuğum anı saati
Aşk insanın tek mekânı tek memleketi

Yeşilçam halt etmiş, öyle saftarondum ben
"Ağlama" derdi, ağlardım 1 günlüğüne ayrılırken
Ama işte, öyleydin
Ben korkarken karanlık kapanık duygularımdan
O bir avuç çekirdek ayıklar uzatırdı yanımdan
Sonra
Kedi damdan atladı
Apandisiti patladı
Bir rüyada gördüm yıllar sonra dün gece
Yan yana yatıyorduk çırılçıplak öylece
Okşuyordum üstüme attığın bacağı

“Yakışıklı delikanlı benim oldu” diyordum
Biliyordum biraz sonra neler olacağını
Biraz sonra, evet
Damdan geldi beş boz başlı beş boz ördek
Her şey tekrar etti, ben “Gitme” diyene dek
Sen bir yokuştan aşağı bilyeli kızakla kaydın
“Bak yine gidiyorsun” dedim, “Gözün aydın”
Bu gidişi biliyordum, arkandan öyle baktım
Ayakkabının teki düşmüştü, eğilip aldım
Elimde Lale Müldür turkuvazı parlak bir Timberland
Yves Klein mavisiydi rüyamdaki karanlık kent
Bisikletle dolaştığımız sokaklar değildi sokaklar
Senin bacakların değildi üstümdeki bacaklar
Mahalle çeşmesinde yıkadım çamurlu ayakkabıyı
Nasıl iyi tanıyordum bu habis sıkıntıyı

İzmirli Ahmet'im, biraz karışık anlatırım
İnsan ses çıkarmak için aşık olur
Ben buna inanırım
Açıklamak için sevişiriz
Sona baştan yetişiriz
Seni gidi yaramaz
Bu kalp açık kalamaz
Anlatmadan durabilen aşık mı olur bencileyin

Ne olur gelin bana yalanlar söyleyin
İki ruh birleşirmiş, buydu bana anlatılan
Beni bende demen
Bende bir ben var başkasından çalınan
Jüpiter'e sesleniyorum, aşka sahip çıkılsın
İo'ya aşıkların gömüldüğü bir mezarlık yapılsın
Adını Yeşilçam Mezarlığı koyayım
Ben İnananlar Köşesi'nde yatayım
Çok sevenlere birer vesika dağıtılsın
Jüpi'nin Vesikalı Yâri ben olayım

DONAT BAYER

Boş Beşik

I

Havada dönen akbaba
Rüyada başka ekranda başka

Görmeseydim ikisini de şu hayatta
Bilmezdim yokmuş esasında

Ne uçan ne konan
Dururken var gibi karşımda

Bir yol,
Bir yol daha

Bir güneş, bir güneş
Orada öyle

Bilmezdim demişken
Şey, bilmezdim bir de

Boş Beşik'i izleyene kadar
Mutlu olmak

Olmazmış Yeşilçam'da
Dururken olacakmış gibi karşımda

II

İzlemez olaydım

CEM KURTULUŞ

bildigimiz Istanbul ak

Gobekten atamayınca kafadan
atıyoruz (Bunu bi ruyada yazdim,
simdi ayiliyorum) Gobek
atamiyorsak tabi daha zor
Aradan biseyler soylemek
gerekıyor hep Dert yanmak
Atil kurt, katil Bizans
zaten aradan hep biseyler
soyleniyor Hersey ne guzel
de paketlenmis lan
Valla satirlara boluyorum ki anca
konusuyorum Turevlerini almaktan
Adimlarini dolduramayan sozcuklerin
Lan zaten ayaklarimizi kokten ayirmisiz
da ne olmus? Gitmisiz cografya kopegi
olmusuz
Hadi yine Ege kayalik kum yok
ki ceksin Dagi hayvan ekmis
yoksa hayvan mi dag ekmis
Cani Panama cekeer olmusuz sonra
Hani "bakin millet biz de bi boka yariyoruz oyle demeyin yani"
dercesine

Hayir yani gel ecdadini hacila adamlarin sonra ay irzima gectiler
komsular kurtarin Oldu ak
Atarim lan tabi kurtumu yuzunuze,
bi de o var Neyse yani iyi etmisiz
bence abi s*kerler Kovarim lan tabi
kolum kanadim yetiyosa Sahinler
dahi sehirlesmis
Evden kacan kafes kuslarini
bekliyorlar Muze avinda
heykel seni ciziyor
Kuvet gotune
pamuk Neyse
Hersey silinebilirdi de
Halamin tassagi olsa amcam
olurmus ya Kiminle
konusuyosam
Konusmayi ozlemisim lan
Oooooooooohhhh gobek gobek
atiyorum ak Zaten okumiyoruz
ki
Ha bire aynada
otuzbir Birak
birak

Gun gelir yuzyuze okuruz muhabbetini
ederiz dert degil Getir kimizlari hanci baba,
gocesim geldi yine Anilardan arinmisliga
tez eristirsin hepimizi toprak.

Bu arada kadir inanir vs. cuneyt arkin hakkında
konusabilmemiz icin once hipotenusu yeniden
tanimlamak durumundayiz, bi de o var
bir kervan her mevsim baska bir kervan
atin kisi baska yazi baska, ovanin, ocagin, tras
bicaginin yani sen diledigin kadar ucan tekme
at

kadir, inanir (!)

akabininde kenara bi cekilir, senin ucan tekme
sonsuz kazan devirir tabi ki bu tartismayi ancak
kartal tibet bitirir, bi de o var,
hadi onu suraya bi kenara asalim edip'in
de dedigi gibi surekli bi samanliktaymisiz
sanki

bi yakamadin ak

su Istanbul sevdanizi da zaten cozemedim gitti
cok kilsiniz ay cidden diyorum bi
akamadiniz gecelere ak golgenize bu kadar
yansima eklemeyin bak alerji yapmis got
ve gok kalkikligi

nilufer biraz da bogulmayi

gerektirir iste o

gidememeyi soz verdigim

yer zor isler

icinizdeki kurt reis'le yuzlesin, polisi ataletiniz yaratti lan.

OZAN ÇINAR

Dört Sahne

Evlerinize bakıyorum. Pencerelerinizdeki televizyon kıpırtılarına. Zayıf masa lambalarınızın ışığında titreyen perdelerinize. Kararsız gölgelerinize. Acılarınızı, ihanetlerinizi ve pişmanlıklarınızı saklayan karanlığın içinde, eski bir anlaşmaya sadık kalarak güneşi bekliyorsunuz. Güneş; zamanı geldiğinde her şeye son verecek olan gündüz yıldızınız. Ve bir zamanlar taptığınız tanrınız. Işıkları açıyor...

Hep gece yürüyecek değiliz ya, biraz da güneşe doğru yürüyelim...

Dönersen Islık Çal(1992), Orhan Oğuz.

Durağın yanındaki karakuru adamın sattığı simitlerden aldım. Tanımadı beni. Levent'te, çarşı çıkışında önümde yürürken yere düşüp titremeye başlamıştı. Fotoğrafını çekmeye çalışanların arasından sıyrılıp çantamı başının altına koymuştum.

“Ne yapıyor bunlar?”

“Sefaletimizin resmini çekiyorlar.”

Arkadaş(1974), Yılmaz Güney.

Gideceğim hastane yürüyerek on dakika. Yolun solundaki parkta, yerde tortop olmuş bir battaniyenin yanında durdum. Hafifçe dürtüp aldığım simitin yarısını açılan boşluktan içeri bıraktım. Anlayamadığım boğuk bir ses çıkardı boşluk.

Fazla değil, bir iki aya kadar da kış biter zaten, idare et, üşümezsın...”

Tabutta Rövaşata(1996), Derviş Zaim.

Yürürken bir yandan da kitapçıdan çaldığım bir fanzine göz gezdiriyorum. İçinde kanser sömürüsü yapmaya çalışan bir şair. Hayatın gerçekleri sandığı şeyi çağdaş bir tarzda tırmalamış. Buruşturup çöpe salladım ama kenarından sekip yere düştü. Attığım yerde dolanan köpeklerden biri oyun oynandığını düşündü ve şiir topunu alıp koşmaya başladı. Erken sokağa çıkan çocuklar gibi yeni topuyla tek başına oynadı orada.

“Bir daha içerde hasta varken girmeyelim olur mu?”

“Tamam hocam, pardon.”

“Evet, bence anlattıklarınızda patolojik bir Şey yok ama boynunuzdaki ağrılar için bi antidepresan yazabilirim... Size bırakıyorum.”

“Sana iyi bir haberim var; hiç bi hastalığın yokmuş.”

Canım Kardeşim(1973), Ertem Eđilmez.

İstemedim. O da bana üzerinde “153” yazan bir kağıt verip “*Bu numarayı ararsanız daha ayrıntılı yardımcı olabilirler*” dedi.

153 ne demek biliyor musun? Sana belediye baksın demek.

Kitaplarımı okuyan bir kızla buluŐacađım. Üç haftadır benimle kahve içmek istediğini söylüyor. Genelde her iki taraf için de hayal kırıklığıyla sonuçlanır ama kırmak istemedim. Hastaneden çıkıp mahŐeri bir

kalabalıkla sürüklenerek yükselen binaların arasından Beyoğlu'na geçtim.

“Mahşer günü bütün binaları deniz geri isteyecek. Batan bütün memleketler gibi...”

Gemide(1998), Serdar Akar.

Geldi. Hayvanlara bizden daha çok merhamet eden, ölenlere bizden daha çok üzülen, eşcinselleri bizden daha iyi anlayan, Kürtler'i bizden daha çok seven, doğaya bizden daha düşkün, sanattan bizden daha iyi anlayan, bizden daha devrimci, bizden daha hümanist bir sosyal medya kahramanı... Edebiyat okuduğunu, öğretmenlerin çok okuduklarını ancak yeteneksiz olduklarını, öğrencileri de kendilerine teba ettiklerini söyledi.

“Dert anlatan selamsız halkı...”

Selamsız Bandosusu(1987), Nesli Çölgeçen.

Dinlemeyi bıraktığım için epey sustum. Bir ara “zaten sütyene karşıyım” gibi bir şey duyup tekrar ilgilendim. Fark edince konuşmayı kesip etrafına baktı, sonra eğilip yakasını çekiştirerek göğüslerini gösterdi. “Bence fazla uzatmayalım burda, benim eve gidebiliriz. Bakırköy'de, hipodroma bakıyor. Yarın yarışları izleriz balkondan. Ne dersin?”

“Benim dünyama girmeye kalkma, sonra merhametsizce yıkarsın onu.”

Sevmek Zamanı(1965), Metin Erksan.

Sevgisizlik insana çok şey yaptırabilir. Paylaşacak kadar sevgiye sahip olmayan insanlar bu kısıtlı sevgiyi mutlaka bir kurbanı yönlendirir. Epey içmiştim. Çenemi tutamayıp sosyal medya kahramanına da bir şeyler söyledim.

“Bak şimdi, okulunu sevmiyorsan ‘üniversite’ dedikleri başka yerler de var. Zor değil. İsmi restorana benzeyen bir tanesini seçiyorsun, kendine bir bölüm beğeniyorsun, birkaç yıl içinde işi öğretiyorlar. Hemen ardından “iş hayatı” denen bir ortama gireceksin. Cc/Bcc gibi E-Gammazlama yöntemlerini, yaltaklanma, kulis gibi ileri ofis tekniklerini öğretecekler.

“Ömrünce ispiyonladı bizi bu namussuz!”

Karanlıkta Uyananlar(1964), Ertem Göreç.

Öğrenmenin tek yolu maruz kalmak. Korkma. Bir tür staj gibi düşün. Dışını sık. Dostluk yok. Acıma yok. Dürüstlük yok. İçten seks yok. Artık iş hayatının parlayan yıldızlarından birisin. Tükendikçe büyüyecek, büyüdükçe kendi içine çökeceksin; bütün diğer yıldızlar gibi...

“Agam... Kusura bakma, kendimi kurtarmam lazımdı...”

“Kurtardın mı bari?”

Muhsin Bey(1987), Yavuz Turgul.

Yıllar geçtikçe gözlerinin altındaki antidepresan gölgelerini borçlu olduğun bir ilaç koleksiyonunun olacak. Böylelikle işten döndüğünde bunalıma gireceğin saatleri ekran karşısında sızarak geçirebileceksin. Uyduktan sonra hepsi geçiyor merak etme. Araban yoksa, sabah servis alıyor.”

Hayal kırıklığı töreni bitince başka bir tekrarla daha karşılaşmamak için eve dönüyordum ki yolun yürüdüğüm tarafında siyah bir kapı ve kapıda yazılı “Sinema Severler Derneği Lokali” yazısını gördüm. İçeriden “Züğürt Ağa” filminin “Kahya” rolündeki yardımcı oyuncusu çıktı. İyi görünüyordu. Çok kısa etrafı süzdükten sonra paltosunun yakasını kaldırıp uzaklaştı. İçeride ne olduğunu merak edip kapıdan girdim.

“Evet, beş liraya satıyorum... Satıyorum... Sat! Altı lira verildi. Altı liraya satıyorum. Altı lira... Satıyorum... Sat-tım! Elden ele uzatalım mümkünse...”

Bir kitap mezatına denk gelmişim. Fiyatı duyunca ilgilenip oturdum. Salonun diğer tarafındaki eski tip barda üç garson ve masalarda birkaç kişi daha vardı.

“Sıradaki kitabımız Erskine Caldwell, “Geride Kalan Yıllar”. Varlık Yayınları serisi, elli dört basımı. Hafif yıpranmış bu kitabı üç liradan açıyorum. Var mı üç lira veren?”

Garsonlardan biri elini kaldırdı.

“Üç liraya alıcı buldu, arttıran?... Dört lira verildi ön masadan. Dört lira...”

Garson tekrar elini kaldırdı.

“Beş lira oldu. Var mı arttıran? Beş liraya satıyorum... Sat-tım!”

Garson kitabı alır almaz sayfaların arasından beyaz bir kağıt süzüldü yere. Adam kağıdı alıp baktı ve kitabın arasına koydu.

“Evet, Reşat Nuri Güntekin, Çalığışu. İlk baskı ve imzalı. Bin lirayla açıyorum... Bin lira verildi. Arttıran? Bin yüz lira oldu. Bin iki yüz lira oldu. Var mı? Bin üç yüz lira oldu. Bin üç yüz liraya satıyorum. Bin dört yüz lira oldu. Evet bin dört yüz. Bin dört yüz liraya satıyorum. Satıyorum... Sat-Sat-Sat-tım!”

Duvarlarda artık yalnızca filmlerde yaşayan oyuncuların oturduğumuz masalarda çekilmiş fotoğrafları. Hayattayken biraraya geldikleri mutlu zamanları kutluyorlar.

“Sıradaki kitap Ferit Edgü’nün Hakkari’de Bir Mevsim’i. Bilenler bilir; Hakkari’de... Neydi köyün adı unuttum. Bakalım kitaptan... Evet Pir... Pirkanis olması lazım. Orada öğretmenlik yaptığı sırada yazdığı romanı... Gayet iyi durumda, beş liradan başlatıyorum. Beş lira verildi. Altı lira. Altı lira verildi. Altı, yedi lira oldu, sekiz lira oldu. Sekiz lira. Dokuz, on... On bir lira, on iki lira oldu. Arttıran yoksa satıyorum. Satıyorum... Sat-tım!”

“Unutmayın ki, kitaplarda yazılanlar, okullarda öğretilenler her zaman doğru değildir.”

Hakkari’de Bir Mevsim (1987), Erden Kıral.

Mezat bitince bara geçip sek bir cin istedim. Kitap alan garsona sayfaların arasından düşürdüğü şeyi sordum. “Kart abi...” dedi. Kitabı barın altından aldıktan sonra sayfaların arasından çıkarıp gösterdi. Kartın bir yüzünde zikzaklı iki noktalı bir imza, diğer yüzünde ise “Beni unutmayın” yazıyordu.

Dođruca eve gidebilmek için sağa sola bakmayı bıraktım. Pencerelerde televizyon kıpırtıları, zayıf masa lambalarının ışığında titreyen perdeler, kararsız gölgeler, acılar, ihanetler ve pişmanlıklar geri dönüyor. Hepsi birden tekrar karanlığa sığınıyor ve gündüz yıldızı çatıların ardında kaybolurken ışıklar kapanıyor...

“Kandırma artık kendini. Hem çok içiyorsun...”

Gece Melek ve Bizim Çocuklar(1994), Atıf Yılmaz.

AHMET GÜNTAN

SOYUNMA ODASINDAN

Bir yazarın görevi etrafında
dönen duranı bir düzeltme
makinesinden geçirip o makinenin
esiri yapmak değildir. söz
denilen şey zaten bir düzeltme,
doğası bu, "anlat, zattatlırsın"
dedikleri. dışarıdan verili
olana nefretimle başlıyoe
Her şey, Bak bakalım o zaman
neyi hangi formda ayakta
tutabiliyorsun. yazarın görevi
[ve ona iyi gelen / iyileştiren]
ilişki arama - yoklama, yordama
Halidir, regresyonun süreç -
mesidir.

asla dattil olmadığın kaotik
bir gerçeğin "vantuzlu
imge" olarak etine yapıştığı
ortamda apolitiklik en
akıllı politik tavidir.

[KK] kavram kavraması
vantuzu söküp almıyor.

şirik, insandaki aulama,
gördüklerini anlamlarında,
Tam birikle konuşurken yanda
çalan zili anlamın için e
sokma - değilse bile,
şeylerin vakit formalarını
tetkik ettiğimiz laboratuvar -
lardan biridir. sözün nasıl
ayakta duracağını incelediğimiz
bir laboratuvar.

SİRE
eni
oga
di

Hayatının bir dönemi
minde kendinden

nefret etmemiş, bu

nefretle hesaplaşmamış

insanla gâbucak

anlaşamazsın.

İnsanın ^{Hem söze} ^{Hem görüntüye} yansıtmakta
zorlandığı şeylere
vardır. Hâlâ koku,
lezzet gibi şeyleri
doğru düğüst
yansıtamıyoruz.

"Eksi" mesela
Harikadır, kokuyu

görüntüye de yansıtamazsın
ancak koku yerine sağma
bir simgelemeye gidersin.

Vahşi hayat, vahşi hayatla,
fazla evilleşmez.

Bütün dindirilmeyen nefretler
gibi insanın kendi sınıfına
duyduğu büyük büyük nefret
de insanın kendisiyle ilgilidir.
Kendi sınıfından duyduğu
nefretle insanın neyelere
savrulabileceğinin en güzel
örneği İZZET YASARI DİR.
Gelirdiği yer patolojik
fiyaskodur.

Söyleşi: AYŞEGÜL ALDİNÇ

Söyleşen: donat bayer.

1. Şiirlerini yazdığın bir çok defterin var. Biraz bu defterlerden, şiirle ilişkinden konuşabilir miyiz?

"Küçüktüm ufacıktım/ Top oynadım acıktım" zamanlarımda başlamışım. Dokuz yaşındayken ilk. Hızımı alamayıp hikaye, hatta sınıftaki öğrencilere roller dağıtarak oyun yazma denemem bile var. Duruyor. Çok matrak. Ama sor bi yazıyor muyum halihazırda? Yok, maalesef ilham mı bitti, bi şey oldu da şiire mi küstüm orasını bilemedim. En son 90'larda bir çöşmalar olmuştu; verimkar yazmalar; sonra bi bitiverdi. Kaçtı belki de ilham! :) Ben ki yaptığım her şeyi incik cıncık eleştirip, kendine acımasız bi yapıya sahibim. Buna karşın şiirlerimin gayetle arkasında durur beğenirim. Hani başıma bi şey gelmeyecekse Orhan Veli, Özdemir Asaf tadında (yok tövbe! "Etkisinde" daha doğru bir anlatım olacak) şiirler, epigramlar. yazmışım. Hatta bi cesaret kitap haline getirelim dedik. Sonra başka başka konular devreye girdi kaldı o.

2. Hem Türkiye'de hem de diğer ülkelerde iki ayrı alanda varlık gösteren sanatçılar var. Ancak çalıştığı her iki alanda da eşit derecede başarılı olmuş, saygın bir konuma yükselmiş isimler bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar az. Sen gerek müzik gerekse sinemada eşit derecede başarılı olmuş isimlerden birisin. Sanırım bunun sebeplerinden biri her iki alanda da kendi kurallarını koymayı ve uygulamayı başarmış olman. Bu

soru oyuncu Aysegül Aldinç'e gelsin: kuralların nedir? Nasıl çalışırsın?

Teşekkür ederim değerlendirmelerine. Kural dediğin şey zamanla eskir, esner de. Ama bazısını da sen mezara kadar götürürsün ayrı. Seçici olduğum doğru. Aslına bakarsan her oyuncunun belli istekleri söz konusu. Bunu kabul ettirip ettirememekte sorun. Ya da kural karşıdan gelmişse (söz gelimi sözleşmeler) senin kabul edip etmeme keyfiyetin belirler iş birliklerini. İşin ne olduğuna bağlı tabii bir de. Tek tek sıralama yapmam pek mümkün değil bu bağlamda. Ama genelde şanslı olduğumu düşünüyorum bu anlamda.

3. Bu sayının teması Yeşilçam. Bir şekilde çoğumuz sinemada olmasa da televizyonda izleyip hayatımızın bir döneminde Yeşilçam filmleriyle ilişki kurduk. Dünya sinemasını takip eden bir izleyici/oyuncu olarak dönüp baktığında Yeşilçam'la ilgili görüşlerin nedir?

Küçükken annem beni sinema ve tiyatrolara götürürdü. Doyamazdım seyretmelere. Hatta bazen bir sinemadan çıkar diğerine yetişirdik. O zaman her bir sinemada tek film gösterilirdi. Sinemadan çıktıktan sonra filmin etkisiyle başroldeki kadın oyuncunun yüzü duygu olarak yüzüme yerleşirdi. "O" gibi dolaşırdım annemin elinden tutmuş eve doğru giderken. "Bi gün ben de oyuncu olucam"ın hayalini kurardım. Bak görüyo musun "secret" tee o zamandan varmış! Bi şeyi can-ı gönülden istersen oluyomuş:) Şüphesiz şarkıcılık için de geçerliydi bu.

4. Son albümün Sek'iz 2016 yılında çıktı. Yanılmıyorsam şu günlerde yeni bir albüm üzerinde çalışmaya başladın. Ne aşamadasın? Yeni bir televizyon ya da film projen var mı?

Albüm değil de tek şarkı arayışlarım devam ediyor. Albüm zorlu bir süreç. Ve artık çok çabuk tüketiliyor her şey. İlişkiler bile böyle. Yazık ki.. Ama öyle. Dizi teklifleri geliyor, buna karşın içinde olmalıyım deyip gönül indirdiğim bir proje olmadı.

MEHMET DAVUT ÖZDAL

KENDİMLE RÖP 2.

- 1)dergiciliğe zirvede başlamak nasıl duygu?
-güzel
- 2)assolistin gelmiş geçmiş en iyi dergi olma nedeni ne?
-çünkü daha önceki dergilerin hiç birinde dergiyi çıkaranlardan değildim.
- 3)liman olmasa birlikte dergi çıkarmak istediğin biri var mı?
-yok. Liman ve benim gibi ikili 100 senede bir gelir.
- 4)asso okurları için ne düşünüyorsun?
-çok şanslılar 2010ların sonuna yetişenler çok şanslılar messiye izlediler ve assoyu okudular
- 5)assoliste gelen olumsuz tepkileri neye bağlıyorsun?
-kıskançlığa
- 6)neden lafı kıvırmıyorsun her şeyi bu kadar net söyleme nedenin ne?
-çünkü ben net adamım
- 7)kendini egoist buluyor musun?
-buluyorum
- 8)peki etrafındakiler buna tepki göstermiyor mu?
-onları da kendim kadar sevdiğimi biliyorlar. Hepsinin dokunulmazlığı var bodygardlarıyım.
- 9)niye daha önce dergi çıkarmadın?
-çünkü istemiyordum şimdi istiyorum.
- 10)niye iyi geçinmek yerine herkesi karşına aldın?
-yan yana olamayacağım insanları karşıma almakta beis görmedim
- 11hakkında alaycı iğneleyici laflar edenlere ne diyorsun?
-hepsini eşek kovalasın.
- 12)niçin senden bu kadar nefret ediyorlar?
-çünkü onlardan hem daha yakışıklıyım hem daha yetenekliyim hahaha.

NOTLAR:

- 1) Ben eski countercılardanım. Counter benim yaşam felsefemdi.
- 2) Bir keresinde motorla giderken bir kıza çarptım. Motor eşek kadardı ama kıza bir şey olmadı Allah'tan. Kız bana dedi ki iyi misiniz hahah ben ona çarptım o bana soruyor. Kıza hiç bir şey olmadı ama çok üzüldüm çarptığım için bari bir erkeğe çarpsaydım illa çarpacaksam diye düşündüm kızlara karşı korumacı bir yapım var motor hayvan gibiydi kıza bir şeyiniz yok dimi kusura bakmayın dedim kız dedi yok yok bir şey olmadı nasıl olmadıysa sanırım araya son anda bir melek girdi. Motor ağır olduğu için ben yere düştüm bacağım morardi. Kız yere düşmedi.
- 3) Fabl: Bir gün bir tavşan bir dağı Twitter'dan engeller. Fakat dağın bundan hiç bir zaman haberi olmaz. Çünkü dağ zaten tavşanın hesabına hiç bakmıyordur.

